

[Inger Stilling Pedersen]

betyder dog dette? Kommer jeg på sygehuset, kan jeg så risikere at blive erklæret død, før jeg egentlig er død?

Jeg ved, der er mennesker, der har sagt, de vil lave kampagner for at sikre, at hjertedøden bliver det bærende grundlag. Men det, der er væsentligt, er, at vi får debatten, og at vi respekterer hinandens holdninger og går ind i en saglig debat.

Kristeligt Folkepartis lovforslag synes jeg også er blevet modtaget med respekt. Det kan jeg sige tak for i dag, selv om man ikke har været enige i alle ting.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg vil bare sige til fru Inger Stilling Pedersen, at selv om det er rigtigt, at vi har to nyre, så vil fru Inger Stilling Pedersen vel ikke benægte de oplysninger, vi har fået fra Nyreforeningen om, at det, vi gør her, i meget høj grad vil forbedre muligheden for heldigt gennemførte nyreoperationer.

Og så vil jeg sige om følelserne omkring denne sag, som fru Inger Stilling Pedersen er meget inde på, at jeg faktisk mener, justitsministerens forslag tager mere hensyn til folks følelser, til de nærmestes følelser; organdonoren kan jo have ombestemt sig uden formelt at have givet besked om det. Den viden sidder de nærmeste med, og de er måske de eneste, der sidder inde med den viden. De kan så gøre det synspunkt gældende; de kan få deres følelser respekteret. Det synes jeg er en menneskelig løsning, der gør, at vi kommer igennem med dette vanskelige, meget personlige spørgsmål uden at få disse traumatiske situationer ud af det, som vi ellers ville få.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at vores lovforslag også indholder en bestemmelse om, at de nærmeste pårørende hele tiden skal være orienteret, sådan at man, hvis man skifter standpunkt, kan meddele registeret, hvilke andre – pårørende og lign. – der er underrettet om dette.

Med hensyn til at man får færre organer til transplantation med vores forslag, vil jeg sige, at det gør man da ikke. Hvis de folk, der virke-

lig ønsker at være donorer, melder sig, bliver der præcis samme antal.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Man taler så meget om de pårørende ved den døendes seng, og hvor svært det er. Det er der ingen der nægter, men jeg synes også, man skal tænke på de pårørende, der sidder ved den nyresyge patients seng vel vidende, at hvis miraklet sker, at der er en nyre, hvor vævstype og mange andre ting passer sammen, så er chancen der.

Jeg mener også, det skal med i debatten, at her er det meget, meget vigtigt med internationalt samarbejde. Transplantationer er ikke bare noget med, at den ene dør, og så får den anden et organ. Der ligger meget mere i det end det, og jeg synes, vi skal respektere lægernes afgørelser.

Og hvis vi skal spille på følelserne, så synes jeg som sagt, vi skal tænke på dem, der ved, at hvis deres søn får en nyre, så kan han fortsætte sit liv, vel vidende at får han en nyre, så er den ikke taget ud af en andens levende krop, medmindre det er nogle pårørende eller nogle, der selv har accepteret det.

Formanden:

Jeg skal til medlemmernes orientering oplyse, at jeg agter at afbryde mødet en lille times tid med henblik på en spisepause. Afhængigt af debattens udvikling vil det ske efter afslutningen af næste punkt på dagsordenen.

Justitsministeren (Engell):

Jeg er ganske enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det har været en god og saglig og åben debat, og jeg synes også, det er helt naturligt i et spørgsmål som dette, der indeholder så mange etiske, holdningsmæssige facetter, at der i de enkelte folketingsgrupper kan være forskellige opfattelser. Der er vel ingen sag, der har så lidt med partipolitik at gøre som netop dette spørgsmål.

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har givet tilslutning til regeringens lovforslag. Jeg er ganske klar over, at der venter os et meget omfattende og grundigt udvalgsarbejde, og derfor skal jeg heller ikke i detaljen kommentere alle de spørgsmål, som er blevet bragt frem i forbindelse med debatten.